

лістичною дисципліною" та проти „справді злочинної" повільності в продукції. Про явні страйки вуглекопів повідомляється головню з Чехословаччини! В Мадярищині комуністичний уряд вважав за необхідне скликати крайову конференцію вуглекопів а в Румунії заповідатися „рішучі заходи" проти „саботажистів". Робітників рішучо відмовляються від каторжної праці „в честь уродин Сталіна", „роковин жовтневої революції" та „порази американського агресора в Корей", домагаючись відповідної платні та людських умовин праці.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:	
На рік	\$10.00
На пів року	\$5.25
На три місяці	\$2.75

В Джерсі Ситі і закордоном:

На рік	\$12.00
На пів року	\$6.50
На три місяці	\$3.50

Число з понеділка (з англійською частинною):

На рік	\$3.00
На пів року	\$2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Засади американської політики

Книжка департаменту стейту "Наша закордонна політика", випущена під доглядом секретаря стейту Діна Ачесона і за одобренням секретаря оборони ген. Джорджа К. Маршала та за відомістю през. Гері Трумана, є нагана такими думками, що їх треба мати завжди на увазі тим, хто хоче мати ключ до теперішньої американської політики. З тією метою подамо хоч децю з неї.

Автори є тої думки, що на ділі нема тепер різниці між внутрішньою і закордонною політикою. Податки і видатки, спосіб ведення нашого приватного і державного бізнесу, налагодження конфліктів між групами, чи між нами і чужими націями, як теж і те, що ми обговорюємо в газетах, по радіо, чи з прилюдних платформ — впливає не тільки на безпеку і добробут Америки, але й на її престиж закордоном.

З усіх таких підстав твориться політика Злучених Держав, а політика є тільки висловом національних інтересів. Простішими словами, політика це вияв нашої волі, чим ми є і чого собі бажаємо. Впродовж 175 років, відколи ми стали незалежною нацією — читаємо в брошурі — наші національні інтереси не були завжди однакові, але їхній загальний напрям залишався той самий. Він спирається на таких засадах:

Ми є незалежною країною і змагаємо до втримання нашої незалежності. Ми приваємо найвищу вагу до особистості волі і хочемо зберегти нашу свободу. Ми є мирним народом і хочемо позбутися війни і воєнної загрози. У нас втримується розмірно висока життєва стопа і ми хочемо її підняти, так, щоб кожний мав нагоду заробити і забезпечити собі відповідне життя.

Ми прихильні нарід, не маємо традиційних "ворогів" і хочемо жити в згоді з кожним іншим народом. Обов'язком уряду, як представника народу, поширювати оці національні інтереси.

Однак часом можна завважити серед нас теж і руйнівну силу. Частина з них виростає на наших ґрунтах. Вони походять від груп, які протидіють нашим національним інтересам. Вони протидіють нашої демократії. Інші ворожі сили знаходяться поза кордонами нашої країни. Вони походять від націй або правлячих груп, які змагають до військової або економічної війни або до опанування інших націй.

Щоб змиритися з такими силами, американський нарід мусів хвилюю підпорядкувати свої національні інтереси, щоб допомогти іншим народам.

З цієї причини в останніх часах прийшлося нам тричі залишити наш мирний спосіб життя і підняти зброю в обороні незалежності й волі, яку ми тепер ще більше цнімо. Коли приходять загрози для наших життєвих інтересів, ми накладемо на себе великі тягари для розбудови військової і економічної оборони цілого вільного світу, хоч би це мусило бути зроблене коштом наших інтересів і нашого життєвого стандарту.

Отже вести політику зна-

чить тільки, що добирати способи. Часом важко зробити вибір, тоді вибираємо одне з менших лих. Політику називають теж мистецтвом можливостей. Завданням державного проводу є збільшення цих можливостей.

Хоч основні інтереси остайуться такі самі цілими роками, то бувають випадки, що політика змінюється у деяких відступках часу, відповідно до положення вдома й закордоном. Як в 1933 р. було 12,000,000 безробітних, то треба було класти головну вагу на наше внутрішнє господарство; наша політика вказувала на таку необхідність. В 1945 р. понад 12,000,000 американців найшлися в збройних силах. Це знов вказувало на потребу докласти всіх зусиль, щоб навести поряток державам Осі і організувати повосний світовий мир. В 1950 р. ми наїшлися в ще іншим положенні. Одна тоталітарна країна хоче поширити свою владу і накинати свою систему комунізму на інші народи погрозами, підкупом, а навіть і силою, яка є в руках її сателітних країн. Від 1945 р. Советський Союз зайняв коло 7,000,000 квадратних миль нової території і понад

Б. Козловський

"ЧИ БУДЕ ВІЙНА?"

Таке питання тяжким кошмаром стоїть перед світом з нашої тривожної історичної дні. Воно затримує перед державними діячами всі інші важливі питання, з ним прокидаються і засипають в усіх країнах земної кулі мільйони навіть звичайно далеких від політики людей. Зрозуміло, тут ідеться про "велику" — третю світову війну, бо "мала" війна вже тріває в Кореї ще з літа. Питання, власне, в тому, чи властиво о калізувати к о р е й с ь к и й "конфлікт", чи він неминуче переросте в світову колізію вільних націй з комуністичним агресором. Питання здається певним тим більше, що в політичних колах, ні в світовій пресі на нього ніби не можна почути не тільки що однозначної, а й бодай будь-якої певної, категоричної відповіді. Міркування відповідальних політичних чинників повинні здержуватися, застерезені, коїсь нерішучістю, а то й розбуженістю. Перегортаючи сторінки демократичної преси, і здається тої, немов замість орудувати аналітичними або синтетичними методами логіки політичний світ вожить на старім своїм решеті.

Дивуватися цьому не доводиться. В тій незвичайній складній історичній ситуації, в якій перебуває світ, в тому величезному заплутаному лабіринті перехрестя і глухих кутів, в якому він опинився, що ді шукати провідника, що одні помахом руки вказав би людству його правдивий шлях, або пророка, що провістив би його завтрашній день. Брати на себе таку пророчу роль значило б свідомо покладати на себе невідомі завдання, тобто бути або не-

500,000,000 народу під своє панування. Совети знищили цілком три нації: естонців, латвіїв і литовців, а поневолили шість незалежних в 1939 р. країн: Польщу, Румунію, Болгарію, Албанію і Чехословаччину. Тепер советські диктатори приготували таку саму долю Китаєві і хочуть поширити свою імперію на цілу Азію.

Народи, які попалися під советську владу, не тільки втратили свою національну незалежність, але теж і свої особисті вольності. Кожний сателіт є поліційною державою. Його нарід живе під безупинним терором і під наглядом тайної поліції. Нарід не має права голосу або молитви по своїй волі. Люди можуть ще зати серед ночі по тюрмах, в концетраційних таборах або внаслідок смерті і ніхто не сміє запитатися, що з ними сталося.

Советський Союз і його сателіти намісню спляють працю Об'єднаних Націй і інших міжнародних організацій.

Повищі твердження, поміщені в першій частині книжечки "Наша закордонна політика", вказують ясно, в якій цілі вона написана. Тепер пора на її поширення як урядового документу Злучених Держав.

сумлінням, або занадто самонадійним. Отож відповідальні чинники і воліють в цьому питанні замість мови категоричних тверджень говорити мовою особистих думок, припущень, зважувань шансів.

Проте в немовах хаотичному нагромадженні цих припущень досить виразно вимальовуються два основні погляди. На думку одних і то нібито більшості, іскри корейської війни не мусять ще неминуче спричинити світову пожежу. Багато залежить тут від тих "протипожежних" заходів, що їх мають вжити ОН. Твердість у виконанні їх ухвали з 27 червня, сполучена з ясно виявленою волею до миру й дипломатичною вмілістю, мають мовляв, врятувати цей мир, бо його кінець-кінцем прануть і не готівби ще до великої війни СССР та комуністичній Китай. Теперішню інтервенцію комуністичного Китаю в корейську війну прибічники цього погляду схильні розглядати не як бажання його (фактично — СССР) розпалити пожежу світової війни, а радше як диверсію з якимись "другорядними" цілями: відвернути увагу світу від "заокруглення" комуністичних кордонів в Тибеті, примусити ОН внаслідок мирових переговорів визнати комуністичний Китай спочатку де факто, а згодом — де юре, задля західний світ і використавши його миролюбність, відкрити в нього низку поступок і піднести свій підпалний в Кореї престиж т. ін. При цьому посилюються і на те, що якби Москва бажала тепер світовій війні, комуністичний Китай втрутився б в корейську війну далеко раніше, з далеко більшими силами, в далеко вигідніших для нього умовах. Та-

Проф. Ярослав Рудницький, Вінніпег (Канада):

Перед З'їздом Славистів Америки й Канади в Нью Йорку

В дніях 27-30 грудня 1950 відбувається с'єм'ий річний з'їзд славистів Америки й Канади, об'єднаних в "Американській Асоціації Вчителів Слов'янських і Східно-Європейських Мов" т. зв. ААТСЕЕЛ. З'їзд відбувається в Нью Йорку в готелі "Нью Йоркер" 34 вул. й восьма евно й у ньому візьмуть участь представники поодиноких красивих об'єднань північно-американського континенту, включно з Канадою.

В зв'язку з цим з'їздом хочемо піддати українським славістам на американському суходолі, декілька заваг про потребу масового учасництва в працях з'їзду, щоб українські члени з'їзду могли не тільки спричинитися до успіху наряд чи праць з'їзду, але теж, щоб і українська наука знайшла відповідне поле для себе вияву з нагоди цієї міжнародної імпрези.

Насамперед треба ствердити на основі попереднього досвіду, що з'їзд ААТСЕЕЛ — у надзвичайно пригойдний для об'єднання й відповідного насвітлення української проблематики серед фахових кругів. Президент асоціації проф. А. М. Колмен, а теж і секретар і проф. В. В. Ланге-бартель як не мога краще зорієнтовані в українських справах й прихильно наставлені до українських науковців, про що автор цих рядків мав не раз змогу перекоонатися. Треба отже думати, що вони радо підуть назустріч українським славістам, чи то в зорганізуванні вистави українських науковців, чи як члени мистецької імпрези, концерту, вистави, тощо. Думас-

ка в основному думка отих "оптимістів".

Натомість "песимісти" схильні бачити в китайсько-комуністичному виступі, що хай належить до "неоформлений" початку "третьої світової війни". На їхню думку, заплановані китайською інтервенції слід пояснити несправедливою вірою Кремля в перемогу своїх північно-корейських наймитів, а обмежений масштаб китайської воєнної акції — початковим етапом війни, для якої комуністичний Китай має вже в Манчжурії готову армію в кількості тисяч воїнів. Неготовість СССР до великої війни є, мовляв, взагалі питанням проблематичним і в усякому разі дуже умовним. Не слід забувати, що СССР уже 5 років шалено озброюється з допомогою німецьких фахівців і своєї дармової рабської сили, тим часом як західний світ мирно сидить собі, склавши руки. І якщо СССР не є ще як слід підготованим до світової війни, то ще менше готовим до неї є західний світ. СССР і Китай гарантовані від повного захоплення, а до певної міри й від атомової бомби уже своїми несходними просторами, а вжиття атомової зброї є до того ж та-

(Закінчення на стор. 3-тій).

мо, що для переведення такої імпрези треба б створити з'їздовий комітет із українських славістів, при чому провідна роль припала б ново-зорованому відділові українців при ААТСЕЕЛ — і під керівництвом проф. Р. Смал-Стоцького й секретарюванням проф. В. Лева. Тому, що цим разом з'їзд відбувається в східно-американській метрополії, де має свій осідок український відділ ААТСЕЕЛ-у, а теж американські відділи УВАН і НТШ, треба думати, що цей комітет матиме влегше у праці при організуванні українсько-славистичної вистави, наукових видань, концерту, тощо. З нагоди з'їзду Українська Вільна Академія Наук та її Інститут Слов'янознавства випускають два чергові числа серії "Славистика", а саме: "Назву Русь, Роєя й Україна та їх історичні основи" в англійській мові пера проф. І. В. Сімпсона (видається з допомогою Українського Народного Союзу в Америці), та огляд "Славистика в Канаді в 1950 р." підписаного (видається з допомогою членів "Взаємної Помощі в Канаді"). Беручи до уваги зацікавлення, з яким славістична серія УВАН зустрінулася вчорішнього з'їзду, канадійських славістів у Гамільтоні ц. р., треба думати, що десять перших чисел цієї серії знайде належний відгук більш теж і на американському з'їзді.

Крім вистави українських славістичних і україністичних видань, чи ентузіастично інших імпрез, українські славісти повинні подбати про якнайчисленнішу участь у працях з'їзду, так у науковій, як і в організаційній частині. На гамільтонському з'їзді обрано президентом канадійських славістів одного з українських учасників, професора Оттавського Університету, д-ра В. Ю. Кисілевського, а одним із трьох заступників президента теж обрано українця. Численна участь українських учених у науковій частині з'їзду й у дискусіях немогло заважати на такому обороті справи. Тимто треба сподіватися, що українці в перемогу своїх північно-корейських наймитів, а обмежений масштаб китайської воєнної акції — початковим етапом війни, для якої комуністичний Китай має вже в Манчжурії готову армію в кількості тисяч воїнів. Неготовість СССР до великої війни є, мовляв, взагалі питанням проблематичним і в усякому разі дуже умовним. Не слід забувати, що СССР уже 5 років шалено озброюється з допомогою німецьких фахівців і своєї дармової рабської сили, тим часом як західний світ мирно сидить собі, склавши руки. І якщо СССР не є ще як слід підготованим до світової війни, то ще менше готовим до неї є західний світ. СССР і Китай гарантовані від повного захоплення, а до певної міри й від атомової бомби уже своїми несходними просторами, а вжиття атомової зброї є до того ж та-

Для інформації подаємо, що членом ААТСЕЕЛ-у може бути славіст, що вчав чи вчить у високій школі, чи працює науково. Річна вплата — три долари. Адреса секретаря, куди треба голоситися в членство а теж зголошувати доповіді на з'їзд: Prof. W. W. Langebartel, AATSEEL Secretary, Box 326, Temple University, Philadelphia 22, Pa.

М. Сіверський.

У БОЛЬШЕВИЦЬКІМ МІШКУ

(Спогади колишнього плужанина).

17) Радо привітавшись зі мною, він якось розгублено озирався навколо і ніби то чекав, що ось на нього спадє якась кара. З короткотривалої розмови під час повернення з прогулянки, я довідався, що "він сидить у камері ч. 97, а у слідуючій камері сидить Микола Костієвич Зеров, Ананій Лебідь та інші. Чутка про те, що тут є також М. Зеров сповнила моє серце тугою. Ув'язнити таку людину як Зеров — це ж людина науки, літературознавець, антиквар, політик. Але як пояснити ув'язнення інших: мене, Марка Вороного тощо. Ми також ніякі політики, ми лише письменники або журналісти. Кров'ю у мене обліялося серце при цих вістях.

Потім я майже щодня бачив на прогулянках Марка Вороного, який потай складав свої вірші, дим відводячи тугу від

спеціального лікування, бо його легені слабі.

Одного разу у лазні (це так звалось приміщення з розбитими шибками, що мало кілька відтворів для гарячої води, з яких завжди бігла майже холодна вода, брудне і воєке) я зустрівся з Миколою Костієвичем Зеровим. Він намагався поговорити з одним з таких відтворів, але даремно — він більше замислювався, ніж відмаився. Я зацікавився ним. Він зрадив, побачивши мене і продовжуючи свої намагання поговорити, говорив зі мною:

— Бачите, де нам довелось зустрітись знову. Тут зустрічається вся Україна, цей салон лише для нас...

Казав мені Зеров, що не покидає своїх робіт і тут у в'язниці. Перекладає з пам'яті римських та грецьких письменників на українську мову. Скаржився, що не дозволяють йому мати книжок до читання, паперу та олівця. Папір та олівець він діставав у "урків", які могли все здобути, хоча в'язнична сторожа і відбирала від них все. Скаржився, що не дозволяють добачення з батьком. Тут я також пригадав йому, що і мені заборонено по-

бачення з моєю родиною. Пожурившись ми з ним з нашої долі і кінчаючи розмову, він прощавав:

Коли ж то, Господи, мине нас ця чаша...

Більше я з ним не бачився, бо його незабаром вивезли десь на північ.

Про мене слідні на деякий час забули, дали мені спокій. Певно побачили, що я не такий уже дурний, як цікавий, а може готували для мене якусь контрреволюційну групу, до якої я мав, за їхнім уявленням і твердженням, належати. Мабутьне показало, що я не помирився...

Таки допити тяглися ще до 3 місяці, але припинилися.

Слідчий обзивав мене "жудобою", "свинкою", що "я не розумію його старань врятувати мене від розстрілу, якого я напевно заслуговував своєю контрреволюційною діяльністю" та інше, але він мусів кінчати зі мною, бо, як він казав, "і так уже багато часу приділив мені".

Дали мені читати акт обвинувачення, який я читав щось годин до дві. Чого там не було: і моя шпигунська робота, а є диверсант, що разом з іншими обвинуваченими творив контрреволюційну групу. До речі я багатьох з тих обвинувачених, навіть не знав. До мене приточили якогось поляка С., що ніби то для японської розвідки шпигував стан водогірного мережі М. Кисва, бо він працював у цій системі інженером, якусь жінку К., що на суді стверджувала як героїня і коли її військова колеґія засудила, як неуправну контрреволюціонерку, до розстрілу, але суддя казав їй, що вона може подавати на помилування, то вона встала і цілком спокійно заявила, що "з своєю лотой немає чого говорити, помилування вона у бандитів просити не буде, а що за її кров, що проллється невин-

ною, помстяться колись вільні люди...". Були у тій групі і три співробітники Державного Видавництва України, які нібито належали до моєї терористичної групи, але яких я лише по роботі і крім офіційних розмов інших ніколи з ними не провадив, був один редактор мови з газети "Комуніст", якого я також близько не знав. Взагалі НКВД складав групи до контрреволюційної групи "нагородило" такої соломали, що у ній справді було важко розібратися.

За кілька днів до того, як я прочитав акт обвинувачення, але на якому я не розізнався, відбувся суд Військової Колеґії Київського воєнного округу, який розглядав нашу справу. Лише на суді я побачив обвинувачених, з м більшою частиною яких я, навіть, не був знайомий і ніколи не бачився. Був і Митрофан Г., мій колишній товариш по вчечню. Він старався на мене не дивитися і взагалі був якийсь млявий. Суд провадився при зачинених дверях і присутніми були лише слідчі, що провадили нашу справу. Ані прокурора, ані засідників також не було.

Після зачитання секретарем суду акту обвинувачення, голова колеґії почав нас допитувати, чи визнаємо ми себе винними. Я, обвинувачена К. і ще один обвинувачений заявили, що винними себе не визнаємо. Засідання Військової колеґії тривало два дні. Вечером першого дня, коли закінчилося засідання суду, нас усіх забрали до "чорного ворона" — повезли до в'язниці. — Я їхав разом з Митрофаном Г., який на мене підчас слідства і на суді робив наклепи. Коли ми їхали, я намагався його не помічати і не говорити з ним. Але Митрофан Г. не витримав і кинувся перед мене навколішки і почав у мене просити вибачення за те, що зробив на мене наклеп, що він це зробив під впливом і натиском слідчого, що він просить за те вибачення і що він на суді заявить, що всі його зізнання щодо мене є наклеп — і не відповідають дійсності. Я сказав йому лише одне:

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

П. Зайський.

ГРИГОРІЙ ЧУПРИНКА

(До роковин з дня народження).

III.

Тематика поезії Г. Чупринки досить різноманітна, але найголовніші мотиви її — це мотиви природи, особисті настрої і переживання, тема призначення поета і громадські мотиви.

Природу поет найбільше любить, в ній вбачає найвище джерело краси. В природі поет знаходить чисту, несплясну красу, свійом її упивається він, в ній він шукає і знаходить заспокоєння від усіх своїх страждань. Поет з тугою звертається до летючої зірки, до безмежної синяви небес.

Може впасти, може вгледу
Ту високу красу,
По то прикрах,
В світлі чарх
Іде на пал-сердце росу.

Різні явища природи: буря, сніг, дощ, хуртовину, криголам, ураган, ясність і красу літнього ранку і вечора, красу гаю і степу, красу весняної природи, смуток осені, улюблені квіти — троянду, жоржину, васильки, тасмичність зоряного неба, красу літніх хмаринок — все це майстерно і з великою любов'ю малює Чупринка в численних своїх поезіях. Пригода для нього — «світлий храм». Один із своїх поезій на тему природи він дає промовистий заголовок — «Зміст краси». Поета приваблює шесте листу, пахощі квітів, звуки гай і лугов, краса краєвидів:

В гамах звуків тай і луг,
Де не стани, куди не йдеш;
В чарх лірики давкруг
Потонули краєвиди.

Тому, хто хоче насолоджуватись справжньою красою, поет радить покинути людське середовище, і тоді:

Будеш чути кожну мить
Мову вітру, мову листу;
Як божественно брешить
Дивна лірика без змісту.

Міське оточення дуже негативно впливало на Чупринку. Настрої суму, гіркої туги, безнадійності, розпачу опанували душею поета. І часто він топив свій смуток у торілі, надмірне вживання її доводило до душевного. І тільки село, чудова сільська природа і рідне селянське оточення відраджували поета, село надавало йому нових сил, нової енергії, надії. Перебуваючи в рідних місцях на селі, Чупринка пише бадьорі вірші, перейняті пахощами чудової української сільської природи:

Тонкоствілі васильки,
І любунок, і шведик
Коло хатнього крилечка
До сід сонця я поїду;

А щоб дихали в кімнату
Ніжні пахощі в віконце,
Я поїду руту-м'яту,
Як за гори зійде сонце...

Особиста лірика Чупринки відбиває переважно сумні настрої поета. Мотиви туги, смутку, розчарування, безнадії, душевних страждань звучать у багатьох поезіях Чупринки:

Замість сили, замість віри
В грудях тільки сум лежить.

Занепадницькі ноти в поезії Чупринки викликані були загальною політичною реакцією після поразки революції 1905 року, а також і тяжкими умовами його особистого життя. Велика втома і розпач опанували поета:

Розбите серце, знесилене
Бурями вкрай,
Розбилося надії мої золоті,
І серце замучилося вкрай.

Похоронні дзвони вчухався поетові, він близький до самотності. В багатьох поезіях зустрічаємо образи смерті. Розпачем і безнадією він відтворює картини:

Я бийсь не вірою, не вірою в життя. Твердженням М. Євша-

на, що Чупринка „правду вносить до своєї поезії“, можна найбільше застосувати до особисті лірики поета. Одна з найкращих поезій Г. Чупринки — це „Перемога“ — поезія „великої сили й краси і незрівняльної щирости“ (С. Єремів).

Я не гнуся, мов раб, під гнітом,
Доле, маучо лиха,
Знай — з тобою, з цілим світом
Я поб'юся з лицем одкритим
Проти злості і гріха.
Смерті в очі я загляну,
Жах могильний я стерплю:
Все одно я маю рапу
Нестерпучу, нездолану —
Рапу смертного жалю.

Поезія на теми кохання також виявляє сумок і тугу за втраченим щастям. В серці поета в його „душі-пустці“:

Любов залишила листя змертвіле,
Зотліло.

Про колишнє щастя поет згадує, як про далекий забутий сон:

Наше щастя одцвіло, пронеслося,
Як забутий сон.

І тут вчуваються похоронні мотиви, так само як і в багатьох інших поезіях особисті лірики Чупринки:

В чорній піллі потонули
Чари давнього кохання,
Смертним горем рознесеться
Сум подвійний.

У хвилини туги і безнадії поет знаходить вітху і заспокоєння в поезії, вона:

В час зневіри звеселю,
Вітшаю серце, гоїть рани,
Вливаю в звуки прасту, горе.

Отже загальний тон особисті лірики Чупринки — це смуток, туга, безнадія, а часом і цілковитий розпач. Проте і серед такої чорної безрадісної особисті лірики часом спалахне яскравий промінь світла непереможної надії і віри. Поет певний, що всі ці настрої тяжкі, всі ці страждання і муки не вічно триватимуть, що „останній звук його поетичної ліри буде бадьорий. Поет вірить, що цей останній звук його поетичної творчості:

Не буде криком безпорадним,
Не буде стогоном зневіри,
А гнімом радісно принадим
Того спіння, що живе в ірві
Перед морозом повнозвоним.

І це передбачення поетове здійснилося. Останній звук його поетичної ліри був справді „гнімом радісно принадим“. Це був грім в честь визвольної української національної революції.

(Кінець буде)

До історії Дня Подяки

День Подяки має найбільш американський характер з усіх наших національних свят, а також має і найдовшу історію. Вперше це свято проголосив 1821 року губернатор Колонії Паломників у Плимутській затоці, Вільям Бредфорд, щоб подякувати Богові за те, що переселенці пережили труднощі першого року на новій землі.

Вигнані релігійними переслідуваннями з Англії паломники спершу прибули до Голландії, але умови життя їм не сподобалися і вони вирішили вирушити в Новий світ. Висілиши 21 листопада 1620 року на Плимутських Скелях, вони як ніяк не побачили багатотисячній. Треба було тяжко працювати і робити неймовірні зусилля, щоб пережити сувору зиму. Половина родини вимерла від голоду, холоду і хвороб. Коли ж доля умирилася їм у 1621 році, давши багатий врожай, то губернатор Бредфорд проголосив у листопаді триденне свято.

30 жовтня 1789 року Джордж Вашингтон вголосив перше Президентське Проголошення Дня Подяки, щоб відзначити прийняття Конституції Злучених Держав. Він визначив четвер 26 листопада як День Подяки, коли всі американці також повинні просити Бога „дати нам змогу, як у громадському, так і в приватному житті, виконувати наші обов'язки до громади і до всього людства“.

Президент Джон Адамс, наш другий Президент, випустив друге Проголошення, в якому він згадав про „чужоземну силу“ (Чужоземною силою була Франція, яка була незадоволена умовами нашого мирного договору з Англією, з якою Франція — наш союзник під час Революції — досі воювала).

През. Джеферсон не випускав Проголошень до Дня Подяки, бо він вважав що звичай „перехитом монархії“. Коли ж президентом став Джеймс Медісон, то його Проголошення торкалося загального прогресу і кінця війни 1812 року. Від 1815 до 1863 року не було Президентських Проголошень Дня Подяки. Потім в розпал Громадянської війни, Президент Лінколн випустив важливе Проголошення. Відзначивши поширення території Злучених Держав і розвиток промисловості й сільськогосподарства в Америці, він висловив свій жал до мерт-

вих і тих, що постраждали від злощасної Громадянської війни, та звернувся до Бога, щоб він відликував рани Нації і відновив її.

Наступні президенти, до Гровера Клівленда, видавали Проголошення, в яких дякували за мир та поступ. Але Клівленд, під час своєї другої Президентської каленції, мав перед лицем країну охоплену фінансовою панікою. Через те його Проголошення більше торкалося минулого добробуту, ніж сучасної дійсності.

На щастя, добрі часи надали перевагу над злими і це відбилося у Президентських Проголошеннях. Потім Злучені Держави вступили в Першу Світову війну. Після перемоги Президент Вільсон закликав американців приєднатися до подяки і він сказав, що „наша адміністрація не може не дякувати Богу за те, що ми маємо можливість жити в мирі“.

В 1945 році в Проголошенні Дня Подяки згадано нову перемогу, перемогу у Другій Світовій війні. Висловлюючи жаль за втрату смерті Френкліна Рузвельта, який умер перед кінцем війни, Президент Труман визначив, що „на наше багате життя і щастя і наше людське і матеріальне багатство“.

У цюгорічню Проголошенні Дня Подяки американці відзначають новий момент в історії їх країни і нову відозву принести подяки за ту свободу, що ми маємо і за наше духовне і матеріальне багатство. (Загальна Рада).

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(Нотатки з совєтської преси)

ПАМ'ЯТЬ САКСАГАНСЬКОГО

У вересні минуло 10 років від дня смерті видатного діяча українського театру, мистецтва, великого художника-реаліста Панаса Саксаганського, якому більшовики в останні роки його життя надали звання „народного артиста СРСР“. В річницю смерті у Києві в конференц-залі АН УРСР відбувся вечір, на якому про життя і творчість Саксаганського доповідав М. Йосипенко, читали споминок Г. Юра, М. Рильський та В. Чаговець. Наприкінці вечора відбувся концерт з участю артистів київського театру.

тиметься йому нова світова війна. Майбутньому істориківі ясно буде, що друга світова війна своєю суттю була обороною демократії від агресивного тоталітаризму, однак уособленого Гітлером і Сталіном, які, уклавши договір дружби й пішовши розбобом на Східну Європу, спричинили війну. Майбутній історик зрозуміє, що лише випадковість — невдача берлінських переговорів Молотова з Гітлером про поділ нагробованої здобичі — кинули нацистів і комуністів, як то буває і в кримінальному світі, з дружиною обійми в білку. Але загалом здається істориком те, як зміг о той совєтський міжнародний грабіжник стати в короткозорі очі демократії героїчним оборонцем волі народів. Дивним залишається для історика й те, як рішальною 1945 року коли перед західними альянтами слава вільний шлях до легкого і швидкої остаточної перемоги над світовим тоталітаризмом, вони самі аклали йому в руки зброю нової ще далекі та жорстокої війни, віддавши йому на поталу пів Європи та Азії.

Так скаже, так питатиме себе майбутній історик. Ми, живе тепер покоління, не питаємо цього в нашу гіршу годину, що волає не до слів, а до діл. Ці питання ми ставили вже багато разів і надалі нам вони наболіли. Та не питаємо ж і того, чи буде війна. Вона вже триває. Питання можна ставити тільки так: коли вона увійде в свою вирішну фазу, коли кремлівські змовники зірвуть свою маску і підуть на вільний світ відкритим походом? І не шукаймо при цьому пророків, яких не може бути в наш час. Не даймося бути заскоченими, психологічно зважимо на війну як на доконаний факт, і усі, кому воля дорожча за рабство, намагаючись хто чим зможе прислужитися перемозі над силами мороку й зла.

НАРАДИ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ МІСІ ЗУАДН

(Закінчення зі стор. 1-шої).

Ляються під час праці. Пані Хралава подала інформацію про стан українських скитальців у Британській зоні Німеччини.

Д-р Галан подав інформацію про сучасні плани і можливості праці ЗУАДН-у, а також дав вичерпні вказівки щодо напрямку праці поодиноких діячів. Заявляючи, що ЗУАДН-Комітет має безперечно розширювати свою працю, д-р Галан вказав на відповідальність всіх співробітників. Він ствердив, що діяльність європейської Представництва ЗУАДН-у проходить тепер цілком задовільно, подякував усім працівникам за їх працю і закликав їх до дальшого сумлінного виконання своїх обов'язків.

Працівники Централі і окремі станиці ставили додаткові запити для вивчення тих чи інших проблем, на які д-р Галан та д-р Радик давали пояснення і вказівки.

Пополудні розпочалася друга конференція, на яку ЗУАДН-комітет, з метою поінформовування українського громадянства про завдання і плани праці ЗУАДН-у та використання нагоди для навізання безпосереднього контакту і виміни думок, запросив представників понад 40 українських громадських, допоміжних, наукових, станічних і політичних організацій та установ, а також представників української преси.

Відкриваючи конференцію, д-р Радик оповів про ролі ЗУАДН-у, як однієї з волонтерських агенцій, підкреслюючи, що ЗУАДН, як єдина національна агенція, все уважно ставився до українців і підтримував з ними тісніші контакти, ніж інші, чисто міжнародні агенції, з загальним скитальцями. ЗУАДН у своїй діяльності, переходив через різні стадії.

Спочатку то була тільки допомога (морально-правна і матеріальна), далі переселенча акція і додаткова харчова допомога, тепер з переходом ДП на німецьку економіку, акція матеріальної допомоги збільшується, а до цього приходить правно-соціальна опіка над залишками. ЗУАДН співпрацює на європейському ґрунті з різними організаціями, передусім з Фондом Допомоги Українців Канади, а також з численними організаціями українських скитальців. Виходячи з демократичних засад, ЗУАДН допомагає усім організаціям і особам, які до нього зверталися, стисло притримуючись повної об'єктивності. Він, як організація американських українців, не втручається у внутрішні справи української еміграції, однак бажав би, щоб серед українців панували порядок і згода.

Д-р В. Галан подав цікаві і для багатьох незнані інформації про ці великі труднощі, які мусів перебороти ЗУАДН для здобуття визнання у офіційних міжнародних чинників та одержання дозволу на ведення своєї праці в Європі. Сьогодні ЗУАДН, своєю працею і своїми конкретними досягненнями, здобув собі признание у всіх компетентних міжнародних та американських чинників. ЗУАДН є однією з українських організацій, призначеною міжнародними чинниками, що має право інтерв'ювати у відповідних установах, або набувати власності у всьому світі. Це дає йому можливість успішно виступати в обороні українських інтересів.

Далі д-р Галан коротко переповів про справи нових українських імігрантів, прибутих яких до Америки, хоч і вносе часом деякі ускладнення з огляду на їх незнання тамтешніх життєвих обставин, позитивно відбилося на оживленні українського життя в ЗДА. З часом всі ускладнення будуть усунені, а українське громадське життя в ЗДА буде далі гармонійно розвиватися.

Д-р Галан подав до відома всіх присутніх представників українського громадянства, що прибув до Європи для проконтролювання діяльності європейського Представництва ЗУАДН-у та для приписання виконання деяких справ. З конкретних планів ЗУАДН-у на найближче майбутнє, треба відмітити:

1. Нове посилення переселенчої акції до ЗДА, що м. ін. відповідає також бажанням ДП-Комісії у Вашингтоні. У скорому часі ЗУАДН матиме змогу прислати значну кількість ашурансів, а тому буде правдоподібно, спроможний вивести ще до ЗДА усіх україн-

ців, які мають на це право згідно з приписами іміграційного закону для ДП. Очевидно, ЗУАДН буде в першу чергу видавати ашуранси особам гідним під оглядом національним і моральним.

2. Посилення харчової допомоги для залізничників. Маючи тепер можливість одержувати значні кількості харчів від американського уряду, ЗУАДН в найближчому часі надішле яких 800,000 ам. фунтів різних харчів — з таким розрахунком, щоб їх вистачило на 6 місяців. Ці харчі роздаватимуть в усіх трьох західних зонах Німеччини та в Австрії.

3. Придбання або винайняття будинків чи об'єктів для приміщення в них окремих українців з т. зв. Гард Кор-у, а також українських культурних установ. Ці плани стосуються до кількох європейських країн.

На закінчення д-р Галан зазначив, що ЗУАДН, що довший час (принаймні два роки) продовжує свою діяльність, допомагає й опіку над українськими скитальцями. Він закликає українські організації, в інтересах справи, до координації праці між собою і до безпечної співпраці з ЗУАДН-ом. Велика кількість допоміжних організацій, що виконують паралельні завдання, утруднюють діяльність і добрий хід справи. Це гірше впливає на це незгод з групових чи інших причин. Допомогову акцію треба відлучити від політичної. Американські українці, ділячись на різні групи, згідно працюють в діяльності допоміжній та в справах загально-національних. Такими ж демократичними засадами співпраці повинні керуватися і українські скитальці в Європі.

Після промови д-ра Галана забили голос представники різних організацій: проф. Ю. Студинський в імені Централі Представництва Української Еміграції, інж. Хронов'ят в імені Української Санітарно-Харитативної Служби, проф. Харитоний в імені Української Вільної Академії Наук, проф. Зайцев від Українського Техніко-Господарського Інституту, п. М. Донцова від Об'єднання Українських Жінок, д-р Маківський від Союзу Українців в Німеччині, полк. Татарський від Союзу Українських Ветеранів, полк. Побігуний від Об'єднання Українських Комбатантів, проф. Мартов, проф. Замца, ред. Которович, ред. п'ятиріччя виповнює двадцять літ.

Знаючи неможливість Юрка подати, що він був українцем, син учителя з Камініна Куявського. Молодим хлопцем забрали його німці до роботи, а в 1947 р. приїхав до Америки і вступив до „Самомошчів“ у Філадельфії. В травні 1948 р. вступив до армії як доброволець.

Вашингтон передає зміст радіо-оповістки китайських комуністів про Росію. У ній сказано: „Совєтський Союз це найбільша пуга в світі... Вона виповнила три Замца, ред. Которович, ред. п'ятиріччя виповнює двадцять літ.“

УКРАЇНСЬКІ КУПЦІ НА НАРОДНІ ЦІЛІ

КОМУНІКАТ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ І ПРОМИСЛОВЦІВ У ФІЛАДЕЛФІ

Ось ми подаємо до відома Українського Громадянства, що група українських купців, членів нашого товариства, розуміючи потреби української культурно-громадської життя та свідома обов'язком українського купця супроти громади, рішила добровільно оподаткувати свої підприємства у висоті 1% ВІД ЗАГАЛЬНОГО ОБОРОТУ НА УКРАЇНСЬКІ ЗАГАЛЬНІ ЦІЛІ. Зложена сума і її призначення буде подавана до загального відома кожного місяця через пресу.

Це рішення об'являє нижче вичислені підприємства з дном 1-го листопада 1950 року.

- В зв'язку з цим будуть припинені персональні товариші звороті (так звані премії) у тих підприємствах, в яких вони дотепер об'югували.
- 1) СКЛАД МЕБЛІВ — М. Головатий — 329 West Girard Ave.
 - 2) СПОЖИВЧА КРАМНИЦЯ І МОЛОЧАРНЯ — Новаківська-Ценко („Mary's Grocery“) 832 N. Marshall St.
 - 3) ПЕКАРНЯ GOLDEN LOAF — Козачин — 615 N. 3rd Street.
 - 4) „ОДЕСА“ — (споживчі товари, горілки, оводи) — Старух-Дейдівський-Войчук — 997 N. Marshall St.
 - 5) „ТРИ ДРУЗІ“ — (споживча крамниця) — Антон-П. В. Тич — 821 N. Marshall St.
 - 6) „ТОРТІВІ“ (крамниця споживчих, молочних і м'ясних товарів) — Антоніа І-ка — 800 N. Marshall St.
 - 7) УКРАЇНСЬКА ПРАХЛЯ — Луканська — 986 N. 7th Street.
 - 8) „ВРОДІ“ — (споживчий магазин) — Ковальчук-Сохор-Батанчук — 251 South St.
 - 9) „ЛУНА“ — (споживча крамниця) — О. Вадулик — 4430 Germantown Ave.
 - 10) ПРОДАЖ ГОРЯЧИХ КОВБАСОК І Содової Води — О. Лукасевич — 872 N. Marshall St.
 - 11) ПЕРКОВНЕ І КАНЦЕЛАРИННЕ ПРИЛАДДЯ — Богачевський-Porach C-ka — 714 Poplar St.
 - 12) „БАЗАР“ (виробничо-торгівельна кооператива) — 822-823 N. Franklin St.

Управа Союзу Українських Купців і Промисловців закликає інші українські підприємства прилучитися до цієї акції.

ЗА УПРАВУ:
Антоніа Іван, секретар. Д-р Старух Богдан, голова.

Attention! JERSEY CITY & VICINITY!

Masquerade BALL

— sponsored by the —
UKRAINIAN SOCIETY OF ST. JOHN
Assembly No. 270 of Ukrainian National Association

THURSDAY, NOVEMBER 23, 1950
(Thanksgiving Day)
AT UKRAINIAN CENTER
181-183 Fleet Street, Jersey City, N. J.
JOHNNY KAY & His GOLDEN DAWN Orchestra
3— PRIZES FOR COSTUMES — 3
Admission 75 cents incl. tax. Comm. 8 P. M.

ВАЖНЕ ДЛЯ НОВИХ ІМІГРАНТІВ

Особлива нагода вивчити англійську мову: легко і швидко, найбільш природним способом (слуху); без учителя; використовуючи вільну хвилину, навіть під час праці вдома: шиття, варення, одягання чи відпочинку.

Заходом відомого лінгвістичного інституту ВРОНШЕ з'являється в найближчому часі в продаж альбом з двома шпальтами (рекордами) і підручник з 1000 слів та найбільш потрібними і вживаними в цій країні реченнями та фразами — уложений для українців, за найкращою та найбільш успішною методою, під редакцією П. М. Володимирова Кузія, бутишої директори C. W. S. Language Institute.

Ціна дол. 3.98. Замовляйте сейчас, щоб забезпечити собі альбом і підручник, яких число буде обмежене.

BROCHPHONE RECORDS,
1220 Emerson Street N. W. Washington, D. C.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЛУДЛОВ, МАСС.

3 Ювілею на У.К.К.

В дні 22 жовтня старанням союзовців в Лудлові відсвятковано 27-літній ювілей місцевого відділу У.К.К. В святі взяли участь громадяни з доколичних місцевостей. Повна зала гостей свідчила про велике зацікавлення імпре-

ПОВІДОМЛЕННЯ

Цією дорогою повідомляється всіх Батьків, що кожної суботи від 5 до 6-ї год. в пластовій будівлі, 101 Еве А, Нью Йорк, приймається зголошення дівчаток до Гнізда Новачок в Нью Йорку.

Булава Коша Пластунок

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF

223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.

Tel. GRamercy 7-7697

Острії в довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздута жид лікуємо без операції. Переводимо аналізи крові для супружних дозволів. — Офісні години: Щодня від 10 ранно до 6:45 вечір. В неділі від 11 до 1. Попол.

Dr. Med. R. TYLBOR

59 East 3rd St. (Kor. 2nd Ave., N.Y.C.)

Tel. GRamercy 5-3993

Внутрішні недуги. Флюороскопія, X-ray Electrocardiography, Analysis. Переводимо аналізи крові для супружних дозволів.

Офісні години: щодня 1-3 і 5-8 р.п.

В неділі від 10-2 попол.

Д-р М. МАЙЗЕЛ

лікує гострі і застарілі недуги мужч

і жінок, шкірні, загальне ослаблення, нерви і міхур, ревматизм; переводить аналізи крові і сечі.

Провірка \$3.00.

107 E. 17th St., NEW YORK CITY.

коло 4-го Евено і Юніон Сквер.

Години: Щодня 10-11 сполудня і 4-7. У неділі 11 ранку до 1 попол.

УКРАЇНСЬКІ СТИНІ
КАЛЕНДАРІ

НА

1951

РІК

- У гарних кольорах
- Календаріум друковане українською мовою
- Свята означені чітким чорним друком

ЦІНА 30 Ц. ОДИН

На С. О. D. не вислалася.

Наложити треба посылати разом із замовленням.

Our Lady Fatima.

Серце Ісуса.

Christ the King

Божий Гість.

Тайна Вечера.

Господарство.

Вид фарми.

Зимовий вид.

14176 Матір Божу неустанної

помочі.

14389 Ісус Добрий Пастир.

14438 Діти Ангел Хоронитель.

14423 Хіта, навколо цілти, річ-

ка плыве.

14406 Чудовий красивд

14143 Садна Воинних Богю.

14407 Дівчинка бавиться з

псом.

14403 Св. Николай роздає па-

кушки.

14445 Різдва Христове.

14400 Святий Родина.

14415 Святе Семейство.

14434 Свята Родина.

14416 Ангели колышуть Ди-

татко.

14410 Дитина при молитві.

14382 Під тихий вечір в лісі.

Замовлення слати на адресу:

"SVOBODA"

P. O. Box 346

Jersey City 3, N. J.

зою. І дійсно, виконавці програми могли рвовні заспокоїти зацікавлення присутніх. Хор під управою п. Р. Сторожука викликували кілька разів та жадали "додастків". П. Сняга Гафтович і Маруся Сторожук своїми виступами чарували публіку. Національні танки у виконанні Ярослава і Володимира Сторожуків і деклямація Богдана Глушевського були великою атракцією свята. Про історію нашої громади розповів д-р В. Оренчук. На свято прибув з Бостону п. М. Давискиба, головний радний У. Н. С. В своїй промові представив працю і обов'язки У. Н. С., та заохотив громадян до дальшої жертвенної роботи в користь України. Панахиду за померлих членів У. Н. С. і відповіди проповідь виголосив парох о. Д. Кульматичський.

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую моїх братів: Володимира ІЛЬЧИНУ, який перебував до грудня 1944 р. в м. Дюссельдорф, Німеччина, і Петра ІЛЬЧИНУ, який перебував до 1945 р. в Грос Фельдорті, Австрія. Обидва походять з с. Заули, пов. Золочів. Хто знає про них, або вони самі, прошу зголоситися на адресу:

HRYHORJI ILCZYNA

2501 A Chateaufort St.,

Montreal, Que., Canada

П. ОРИСЯ МИГАЛЬ

прошу подати свою адресу!

M. D. NIMCIV, Architect

825 Clifford Ave.

Rochester 21, New York.

Пошукую ОМЕЛІЯНА ПРОФЕЦЬКОГО і ВІРУ ВАЩІК. Хто знає про них, або вони самі, прошу зголоситися до:

IWAN WASIUTYN

c/o Mill Garden Farm

Fredericksburg, Va.

АНДРІЙ ГУЛИН пошукує свою сестру ДОСЬКУ ШПИНУ з села Граники Кути, Галичина, яка виїхала до Америки в 1910 або 1911 році. Зголошення прошу слати:

М. ХОМАНЧУК

190 East 3rd Street, New York City

ПОШУКУЮТЬ:

Дітей

ПЕТРА

ЗУБРИЦЬКОГО

(двоє дівчат і хлопець) із Лешні, пов. Дрогобич. Пошукую тета Анастасія Зубрицька. Хто знає про них, звольте написати на адресу:

Mrs. S. SISAK

Willards, Md.

ВЕЛИКА НОВИНА ДЛЯ

ТЕРПІЛИХ НА

РЕВМАТИЗМ

І АРТРАИТИС

ЦІ НЕДУГИ МОЖНА ТЕПЕР

ВИЛІКУВАТИ

Численні згадки вказують,

що болі, викликані РЕВМАТИЗ-

МОМ, АРТРАИТИСОМ, НАПУХ-

ЛИМИ СУЛІВКАМИ, СПІЯТИКО-

Ю І НЕВРИТОМ можуть бути при-

бораніями швидко поновити ліком

КО-НАЛ (CO-NAL). Тисячі терпів-

лих, які вже були зрештою або

почували жалюгідними, тепер ра-

дісно розгосують, що вони апер-

ше зазнали справжньої полеміки. Ба-

гато з них кажуть, що їхній біль у-

стає вже після першої дози цієї

зміцнює медицини.

Якщо ви теж терпите від цих бо-

лів, подбайте про КО-НАЛ якнай-

швидше. Можете дістати його по спеціаль-

ній ціні, коли вишлете оце повідомлен-

ня до OREGON DRUG PRODUCTS,

Dept. 92, Box 762, Peckskill, N. Y.

Звідти вишлуть вам дві три-дол-

ларні папки за \$5, отже за знижкою

одного долара від правильної ціни.

Не посилайте грошей — просто за-

платіть листом поштою при дорученні.

Однак киньте швидко тому, що

запас обмежений.

Имя _____

Адреса _____

Місто _____

Стейт _____

По святі відбулася збірка на У. К. К., яка принесла \$50.20. Пожертви зложили по \$5: В. Гафтович, Намака; по \$2: Д. Хрупалик, М. Масдина, М. Гайовий, М. Куляга; по \$1: Д. Харко, К. Харко, Т. Гнатів, Е. Жовта, П. Чорнобай, С. Клемик В. Гайовий, А. Янишин, М. Будник, В. Ребет, Ф. М. Зячківський, П. Янів, інж. Стерпак, І. Набережний, П. Пилипів, П. Павлів, П. Гаврильців, О. Крестницький, Мар. Куляга, Глушевський, М. Джумига, С. Савойка, М. Максимів, а решта дрібними.

М. Куляга

ЮТИКА, Н. П.

Українська Домівка

29 жовтня тут відбулося святочне відкриття місцевої Української Домівки, на яке зібралася близько сотки українських імігрантів без різниці віроісповідання та територіяльного походження. І програма цього свята, що складалася з двох-трьох промов та короткої художньої частини, і саме невелике, майже ще не умебльоване й не устатковане приміщення Домівки справило враження чогось дуже скромного, як слід ще не зорганізованого, але разом з тим відповідало тому теплому почуттю родинної затишності, яке утворилося на цьому святі. Це ж бо вперше місцева українська громада мала змогу зійтися в своєму постійному осередку культури, освіти й розваг. І хай йому ще бракує багато чого, — перший крок зроблено, а за ним підуть і далі. Були б лише люди і гроші. А що їх не забракне, — запорукою тому хоч би енергія ініціаторів та організаторів Домівки, що майже без грошей, сказати б голіруч, за короткий час спромоглися створити це нове українське культурне вогнище в американській провінції, запорукою тому й заплановані вже організація при Домівці хорошого й драматичного гуртка, бібліотеки, викладання англійської і української мов, влаштування лекцій та рефератів тощо. Запорукою тому і ті добровільно зібрані на святі скромні, але красномовні 52 долари, що виявляють волю місцевого українського загалу підтримати існування своєї довгоочікуваної Домівки.

З такими думками й такою вірою розходилися теплим осіннім вечором наші люди із своєї спільної Домівки по своїх власних.

Один з них

ІНТЕРЕСНЕ ДЛЯ

МУЖЧИН

Молодечих радощів бракує часто

мужчинам перетонним, вичерпаним

зі сил або нервовими. У деяких

випадках завважали, що недостат-

ня енергії або нестачі вітамінів

в шоденних справах була причи-

ною нестачі енергії або балорос-

ти. Це було причиною, що мужчи-

ни не мали радощів, якими вони з

природи мали втішатися.

Важливими є згадки від таких

людей, що зазнали незвичайного

бродства від нової вітамінової

пігулки, званої TRI-X. Ця пігулка, як

провірено, містить в собі мінімаль-

ну дозу вітамінів, які потрібні для

здоров'я людини. Багато людей є

просто здивованими, як одні сполука

вітамінів стає в пригоді природі при

виготовленні нової енергії й життєздат-

ності.

За окремою умовою читачі цієї

газети можуть забути TRI-X, коли

вишлуть оце повідомлення до ORE-

GON DRUG PRODUCTS, Dept. 91,

Box 762, Peckskill, N. Y. Звідти пі-

шлуть їм негайно папку за \$3.50

відвратною поштою. Не треба по-

сылати грошей — заплатити просто

листом поштою при дорученні.

Имя _____

Адреса _____

Місто _____

Стейт _____

БРУКЛІН, Н. Й.

У 32 річницю Листопадового Чину.

Старання Центрального Комітету Національних Організацій та Української Католицької Церкви св. Духа в Брукліні відбулися дня 5 листопада і р. Святочний концерт у 32 річницю Листопадового Зриву в Західній Україні 1918 р.

Оце гарно свято почав хор Молоді при Укр. Кат. Церкві св. Духа під управою п. Остапа Улицького американським гімном. Парох о. Іжак у короткій промові, навіяній глибокою вірою і любов'ю до України, пригадав присутнім цілі і мету листопадових святкувань українців. З черги хор Молоді відспівав дуже гарно М. Гайворонського — Вілтані сизі орли. — Б. Вахнянина — Ми йдемо вперед — і В. Три-тичка — Марш молоді.

П. Е. Каміньський проспівав дві пісні: А. Гнатюшина — Друзям і Життя. Це ніжний тенор і обидві пісні були викона-ні незвичайно вдало, за що публіка нагородила його рясними оплесками.

П. І. Миронювич з Джерзі Сіті рецитував з природним відчуттям і по-мистецьки — Ду-ху Львова — Р. Кравчука. Так і зразу пізнали, що п. Мироню-вич, крім уродженого таланту, має за собою добру мистецько-драматичну школу.

Однак на окрему згадку заслуговує деклямація 9-літнього Ігора Улицького — Вісімнадцятого Року Листопад — Р. Завадовича. Про цього юнака можна сміло сказати, що це хлопчина, який зраджує неабияку скалю великих можли-востей.

Святочну промову виголосив В. Качмар з Ньюарку, змалюючи ядерно історію Листопадових днів. Слід ще відмі-тити, що фортепіановий супровід виконала майстерно пані Лідія Осінчук з Нью Йорку.

Ю. Павчак, голова Комітету, подякував виконавцям програми та присутнім за участь у святі та правильно від-мітив одну аналогію, а саме: На жаль новоприбулі українці, замешкалі в Брукліні не дуже то свідчать ділом, що їхнім гаслом є Бог і Україна, бо кожної неділі вони воліють ви-стоювати на вулиці в Нью Йорку — коло церкви, а церква св. Духа в Брукліні не дуже то переповнена. Не можна теж виправдати їхньої відсутності в національних святах, бо тільки дрібка з них була присутня на тому гарному листопадовому концерті.

Вкінці не можна не висловити ще одного докору в сторону українського жіноцтва зі свіжоприбулої імміграції. Ми не

бачили ні в альтах ні в сопранах оцього красною хору ні одної т. зв. скиталки. А шкода. Пора вже залишити говорити й думати: „Ми і ви“. Ми і тільки ми, діти однієї Матері України.

В часі концерту переведено збірку на цілі Українського Конгресового Комітету. Закінчено концерт відспіванням українського національного гімну.

В. К.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 4-го листопада 1950 р. помер

по жінки невідомої

МАРІА АНДРЕЄВИЧ

члениця Тов. У. Н. Союзу від-

292 в Дітройті, Міш.

Покійна походила з села Бор-

дуляки, пов. Бродів, зах. Укра-

їна. Поділилася в прибутті горю

мужа Михайла, дочки Стефанію

і Наталію та зятя Пилипа, що

псі с членами У. Н. Союзу.

Покійна брала активну участь

в громадській житті, і тому бу-

ла широко знама між громади-

ством. Похорон відбувся 7-го ли-

стопада, з похоронного заведе-

ння до церкви св. Ів. Христителя

при Сіпперт, при участі родини,

членив відділу і при величез-

ній кількості вірних, а відтак на цвин-

тар св. Хреста.

Хай прибрано земля буде Тобі

легкою. Вічна Ів. Пам'ять!

П. Кізел, секр.

КІМНАТИ ДО ВІНАЙМУ

Тижнево або місячно. Пишіть або

дайте просто до

Mrs. M. LUBIN

1537 S. W. 5th Street

Phone 9-2183 Miami, Florida

НІЛЬКИ РАЗІВ

ан вставали останньої ночі?

Чи такі нічні мандрики не позба-

вляють нас цинного сну і не томлять

нас або не роблять нас докучливими

та нервовими? А може ви терпите

теж від болів голови, болів у кри-

жах, у ногах та від заворотів голо-

ви? Мляві нерви, які не вимикають

належної тривалих відходів з крові,

можуть бути причиною ваших не-

домагає.

Багато осіб, що терпіли від цих про-

янів, зазнають тепер чудової полек-

ші від нового ліку, що його зветь

БУ-КАЛ-О МІШАЛІНА. (Bu-Cal-o

Compound). Оцей лік, складений з

виглядає з п'яти могутньо діючих ро-

зчинних ліків, є всилі, як кажуть,

помогти виділяти відходи, які заби-

рають з тіла шкідливі залишки.

За спеціальною умовою читачі цієї

газети можуть дістати цей замінний

препарат по знижній ціні. Заплатіть

оцей виірзок до Oregon Drug Pro-

ducts, Box 762, Dept. 200, Peckskill,

N. Y. Звідти вишлуть вам дві три-

долларові пляшечки тільки за \$5,

отже за знижкою \$1 на правильній

ціні. Не посилайте грошей — запла-

тити просто поштою при дорученні.

Имя _____

Адреса _____